

Sygn. akt IV Ua 50/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski (spr.)

Sędziowie: SO Katarzyna Antoniak

SO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2017 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. A.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek apelacji wnioskodawczyni M. A.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 26 kwietnia 2016r. sygn. akt IV U 26/16

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzające go orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 18 listopada 2015 roku i zalicza M. A. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe od dnia 27 lipca 2015 roku, ustalając, że nie spełnia ona przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym.

K. A.J. Z. E. W.

Sygn. akt IV Ua 50/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016r. wydanym w sprawie IV U 26/16 Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie M. A. od decyzji Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 18 listopada 2015r. w przedmiocie ustalenia stopnia niepełnosprawności.

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i rozważań Sądu Rejonowego:

Decyzją z dnia 18 listopada 2015r. Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. wydał orzeczenie w sprawie M. A., w którym uchylił częściowo orzeczenie (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 4 września

2015r. i zaliczył M. A. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe z powodu schorzeń oznaczonych symbolem „05-R”.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona argumentowała, iż jej zdaniem stan zdrowia przemawia za zaliczeniem jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i powinna również otrzymać „kartę parkingową”.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na swoje argumenty zawarte w decyzji.

W celu ustalenia stopnia niepełnosprawności Sąd Rejonowy powołał biegłych lekarzy ortopedę, neurologa, endokrynologa i okulistę, którzy w swojej opinii stwierdzili, iż istniejące choroby w postaci złamania kręgu Th -12, L-1 leczone operacyjne, złamanie blaszki granicznej L-4, przewlekła dyskopatia L-5-S 1, wole guzowe tarczycy (eutreoza) oraz nadciśnienie oczne i jaskra dają podstawę do uznania tylko niepełnosprawności w stopniu lekkim. Podczas badania stwierdzono chód swobodny bez zaburzeń neurologicznych z pełnymi ruchami kończyn dolnych i górnych z ograniczoną ruchomością kręgosłupa lędźwiowego. Istniejące schorzenia wymagają leczenia farmakologicznego i okresowej farmakoterapii z korektą okresową leków okulistycznych i endokrynologicznych. Mając to na uwadze, a szczególnie samodzielność w obsłudze i prawidłową lokomocję, oraz brak objawów patologicznych i neurologicznych po operacji kręgosłupa biegli uznali istnienie lekkiego stopnia niepełnosprawności oraz brak przesłanek do przyznania „karty parkingowej”.

Sąd pierwszej instancji w całości podzielił opinię biegłych, bowiem jest ona wyczerpująca i jak wynika z jej treści została oparta na szczegółowej analizie dokumentacji medycznej i wnikliwym badaniu wnioskodawczyni. W treści uzasadnienia wyroku powołał się na treść art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011r. Nr 127, poz. 721, ze zm.), jak również § 31 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (dz. U. nr 139, poz. 1328, ze zm.).

Odnosząc się natomiast do żądania dotyczącego przyznania wskazania w pkt 9 orzeczenia uprawniającego do uzyskania karty parkingowej, zauważono, iż zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. (Dz. U. z 2012r., poz. 1137 ze zm.) kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Wobec powyższego brak jest możliwości pozytywnego określenia w/w wskazania w przypadku stopnia lekkiego.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia, wyżej zacytowane przepisy i treść art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd Rejonowy odwołanie ubezpieczonej oddalił.

Apelację od powyższego wyroku wniosła ubezpieczona M. A. zaskarżając go w całości i zarzucając mu błędne przyjęcie, że trwałe schorzenie jak zespół bólowy kręgosłupa, nadczynność tarczycy, zaćma dna oka i inne stanowią lekki stopień niepełnosprawności oraz że w związku z tym wnioskodawczyni nie przysługuje karta parkingowa w sytuacji, gdy powinna zostać zakwalifikowana do umiarkowanego albo nawet znacznego stopnia niepełnosprawności. Wobec powyższego wniesiono o zmianę wyroku i zakwalifikowanie ubezpieczonej do wyższego stopnia niepełnosprawności.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej zasługiwała na uwzględnienie w części dotyczącej ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2016r. poz. 2046) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z

naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Sąd Okręgowy przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe w postaci opinii biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, którzy rozpoznali u M. A. przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych ze znacznym upośledzeniem jego ruchomości w odcinku lędźwiowo-krzyżowym, stan po złamaniu trzonu kręgu L1 i wyrostka kolczystego kręgu (...) leczonym operacyjnie w 2014r., stan po złamaniu blaszki granicznej trzonu kręgu L4, obustronne płaskostopie i paluchy koślawe bez upośledzenia wydolności chodu. Biegli uznali ubezpieczoną za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od 27 lipca 2015r. na stałe z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 05-R, jednocześnie wskazując, że z powodów neurologicznych nie spełnia ona przesłanek określonych w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym. W ocenie biegłych upośledzenie sprawności ruchowej z utrzymującymi się przewlekłe dolegliwościami bólowymi kręgosłupa i ograniczeniem jego ruchomości w odcinku lędźwiowym uzasadnia zaliczenie ubezpieczonej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe. Niemniej jednak upośledzenie sprawności spowodowane schorzeniami kręgosłupa nie powoduje istotnego ograniczenia w samodzielnym poruszaniu się, przemieszczaniu i nie istnieją okoliczności dające podstawy do wydania karty parkingowej. Zdaniem biegłych ubezpieczona po przebytych złamaniu trzonu kręgu L1 i wyrostka (...) oraz blaszki granicznej trzonu L4 ze znacznym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, po przebytych zabiegu operacyjnym kręgosłupa i utrzymującymi się przewlekłe dolegliwościami bólowymi może pracować jedynie na stanowisku specjalnie przystosowanym dla osoby niepełnosprawnej w zakładzie pracy chronionej, co uzasadnia orzeczenie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Rokowania co do poprawy stanu zdrowia są wątpliwe, co skutkowało orzeczeniem umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe (opinia biegłych lekarzy neurologa i ortopedy k.74-74v akt sprawy).

Analizując opinię sporządzoną na etapie postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Biegli o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej po dokonaniu wnikliwej oceny dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy, jak również przeprowadzeniu badania M. A., zajęli jednoznaczne stanowisko, że ubezpieczoną należy uznać za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od 27 lipca 2015r. na stałe z powodu schorzeń oznaczonych symbolem niepełnosprawności 05-R, przy czym stopień zaawansowania schorzeń narządu ruchu nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym.

Stosownie do treści art. 6b ust. 3 pkt 9 w/w ustawy w orzeczeniu poza ustaleniem niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, powinny być zawarte wskazania dotyczące spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna). Powołany przepis Prawa o ruchu drogowym zawiera uprawnienie do wydania karty parkingowej osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. W ocenie biegłych lekarzy neurologa i ortopedy w przypadku ubezpieczonej upośledzenie sprawności spowodowane schorzeniami kręgosłupa nie powoduje istotnego ograniczenia w samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu, a tym samym nie zostały spełnione przesłanki dające podstawę do wydania karty parkingowej, o której mowa powyżej.

Powoływana przez ubezpieczoną okoliczność wykrycia nowotworu piersi lewej w lutym 2017r., jak również przeprowadzony w dniu 26 kwietnia 2017r. zabieg operacyjny - mastektomia, nie miały wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Sąd badał bowiem prawidłowość i zasadność zaskarżonego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 18 listopada 2015r. wydanego przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., tym samym brał pod uwagę stan zdrowia ubezpieczonej na dzień wydania tego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpc, Sąd zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzające go orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 18 listopada 2015r. i orzekł jak w sentencji wyroku.